

Sandhamn 18 Aug. 96.

Mina högtälskade!

Tusen tack för sist! Jag
hade så roligt och åtnjöt ju
ett i alla möjliga bemötande
af både Nöj och Lå - prins
prest etc. på Gotlands ö.
Nu sitta vi åter tillbörja. Åke
och jag; återseendet lemnade
i värre intet öfrigt att önska
det försiggick (därmed) i
Blasieholmskajen kl $\frac{1}{2}$ 9 mån-
dag morgon. Åkes skäl för
det afböjande telegrammet
voro endast kallas förstånds så-
dana, han var nixt up i arbete

och antog att det skulle bli
minst en veckas försurnings-
vid en ny installation. Och
det hade han nog rätt i, förstås.
Han hade nitat flitigt under
min frånvaro, 3 bilder färdiga
åt Bonnie. Therese, ja,
den var icke angenäm, snar-
are obläglig (det tvärtom).

Tro ni det var mycket vatten?
Ja pytt, det började viga att
rulla utanför vårbrytarna och
fortfor med ett starkt våldsam-
het ända till Landsort, 4 tiden
det var kulminationspunkten.
Ja stod än på knäna, än på
fötterna i bädden och kunde inte
allt sitta, blef jag uppenbart sjuk,
men led af hufvudvärk och
svettbad. Mina lyttkarnsater,

men 40 kl. Mot tåget den 1. Majman bör vänta för tillfälle.

en liten rund fru Rundberg och
hennes gamla stöparen
Jack, förhåller sig också friska.
Till tack för att svorren fick vara
i bytten, skulle jag få en glug-
gen öppen, hvilket vi också hade
ärda tills första sjön slog in
och med den påföljande (dått liza
strax under), att jag nu hade
tand - hufvud- och örvärk. Se-
dan blef det värre då vi måste
stänga och jag hade den våta
huvudens kullt i näsan. Att
han uppförde sig ytterst korrekt
och riktigt gjorde sig till för
mig under natterns tystnad,
bedrisar att Jack var en klok hunda.
Först på morgonen kunde jag
sofa litet och kom därför ganska
darrig fram till Sthlm. Vi foro

Sthlm var stormen höra sig en höstkväppa i Sthlm. Trofey
men 40 kl. Notat den 1. Förmiddagen trofey

Till Pisslers på frukost, och de
sof ja en stund. Kl. 4 foro
vi hit ut i öfregn, men på
Sandhorren hade intet regnat.
Här är vackert i dag och då.

Morsorna äro inflyttade, men
Eugströms kvar, de äro så
sälla och trifsamma att vara
med och Albert en quick Karl.

Om jag nu bara kunde måla,
vore allt bra! Ståhars ni,
som ha den der återresan gör
att utstå! Det tycks inte alls
hjelpa att välja en lugn dag,
men väl åtnjuten i det Thjelva,
hans rullas alltså okejadt.

Helsa Irene och andra bekanta
Minna och Ollan i begripna!

Åskade far pussas på hand
och lilla Tosti på kinderna af
en tacksam Eja.

Träffa ni Svobornen, så heln och tacka för nit från mig!